

WYŻSZA SZKOŁA INŻYNIERSKA W ZIELONEJ GÓRZE

BIULETYN

INFORMACYJNY

Nr 5(42) ROK VI

3 lipca 1995 r.

Nakład 170 egz.

Z OBRAD SENATU

Senat na posiedzeniu w dniu 11 maja br.:

1. Rektor Marian Milek otwierając posiedzenie Senatu WSI powitał prof. Janusza Kaweckiego, członka Prezydium Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego. Prof. J. Kawecki zajmuje się w RG oceną jakości kształcenia, i właśnie tego problemu dotyczyły obrady Senatu. Wcześniej członkowie Senatu otrzymali opracowanie prof. J. Kaweckiego pt. *Prace Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego nad wdrożeniem systemu oceny jakości nauczania w szkołach wyższych*.

Ponadto program posiedzenia przewidywał omówienie spraw kadrowych oraz zbliżającej się Konferencji Rektorów Uczelni Technicznych, którą tym razem organizowała WSI w Zielonej Górze.

Tezy zawarte w opracowaniu prof. J. Kaweckiego zostały rozwinięte przez niego w wygłoszonym referacie. Profesor wyraził zadowolenie z faktu, że może się spotkać z Senatem WSI, bowiem – jego zdaniem – bezpośrednia rozmowa z przedstawicielami uczelni jest bardzo pożytecznym i ważnym elementem wypracowywania analiz i dokumentów przez RG. Profesor chciałby usłyszeć w Zielonej Górze uwagi, ewentualne obawy, spostrzeżenia i pytania dotyczące tego problemu.

Prof. J. Kawecki przedstawił strukturę RG stwierdzając, że jej praca odbywa się przede wszystkim w sekcjach. Referujący pełni – obok stanowiska członka Prezydium Rady – funkcję zastępcy przewodniczącego Sekcji Technicznej. W nowej kadencji Radę Główną tworzy 50 pracowników szkół wyższych z całego kraju – 10 jest reprezentantami uczelni technicznych (8 profesorów, 2 doktorów), ponadto w RG pracuje 5 studentów.

Obok sekcji w RG pracują komisje – Komisja ds. Kadry Naukowej (opiniuje wnioski, szczególnie te, które dotyczą nada-

wania uprawnień do przyznawania stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego, opiniują dla potrzeb Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych), Komisja Badań Naukowych, Komisja Organizacji i Rozwoju (sprawy związane z opiniowaniem tworzenia nowych uczelni), Komisja Ekonomiczna.

W bieżącej kadencji prof. J. Kaweckiemu przypadło w udziale pilotowanie prac nad oceną jakości kształcenia w szkolnictwie wyższym (ten problemem był dyskutowany przez Radę już w poprzedniej kadencji). Profesor podkreślił, że jest to kwestia o tyle ważna, że dotyczy nie tylko uczelni państwowych, ale i prywatnych. Między innymi chodzi o nadawanie akredytacji nowym uczelniom. I tutaj – mówił prof. Kawecki – system wymagań związanych z akredytacją obecnie funkcjonuje, jest stosowany, natomiast drugi element – ocena jakości kształcenia, a mianowicie kategoryzacja – jeszcze nie jest wdrożony – prace mają być zakończone w marcu przyszłego roku.

W tym miejscu wystąpienia nasz gość zwrócił uwagę, że RG – w myśl ustawy o szkolnictwie wyższym – nie ma wielu ról decyzyjnych – podejmuje je tylko w sprawach minimów programowych i kierunków kształcenia, wszystkie inne działania RG polegają na opiniowaniu przedstawionych przez Ministerstwo aktów normatywnych.

Sprawa jakości kształcenia – kontynuował – nie wynika z żadnego ustawowego obowiązku nałożonego na RG, ale z jej odczucia, że środowisko akademickie tego potrzebuje, i najlepiej będzie, jeżeli zajmie się tym „Parlament akademicki”, czyli RG, bo tylko on jest w stanie przedstawić wiarygodne kryteria oceny.

J. Kawecki podkreślał, że jeśli chodzi o ten problem, wstępnie zastanawiano się, czy oceniać jakość i wiedzę absolwenta uczelni, czy istnieją w danej uczelni warunki do tego, aby proces dydaktyczny przebiegał możliwie najlepiej. Zdecydowano się na ten drugi wariant. Jeśli pewne warunki – tłumaczył członek Prezydium RG – wpływają na to, że system kształcenia w danej uczelni jest lepszy – to pod tym względem będziemy mogli oceniać inne uczelnie. A ocena tych warunków nigdy nie będzie dotyczyć całych uczelni jako kompleksów – a nawet całych wydziałów – jedynie kierunków kształcenia. Porównanie to nie będzie miało charakteru rankingowego – chodzi o kategoryzację, podobnie jak to jest w systemie oceny badań naukowych.

W ustawie o szkolnictwie wyższym – wyjaśniał profesor – podano zadania uczelni wyższych – wśród tych figurują nauczanie oraz badania naukowe. Badaniami zajmują się także placówki PAN oraz jednostki badawczo-rozwojowe – działalność wszystkich podlega ocenie KBN. Po opracowaniu raportów i weryfikacji poszczególnym jednostkom przyporządkowana jest określona kategoria, A, B, C – finansowane, oraz D – brak finansowania. Natomiast w zakresie dydaktyki takiej oceny dotąd nie stosowano. Jeżeli natomiast pojawiały się w tym względzie jakieś oceny, to operowały stwierdzeniami, że naukowiec jest wyróżniającym się lub bardzo wyróżniającym się dydaktykiem, i były to przeważnie opinie subiektywne.

RG po raz pierwszy zajęła się problemem oceny jakości kształcenia w 1991 roku, pracując nad stanowiskiem dot. strategicznego rozwoju szkolnictwa wyższego. Wtedy przystąpiono do opracowania założeń systemowych; te założenia skierowano do zaopiniowania przez środowisko akademickie. Otrzymane uwagi i propozycje były w RG przedmiotem analizy specjalnie powołanego zespołu, a potem ten zespół na forum Rady przedstawił wyniki swojej pracy. Następnie RG przyjęła założenia systemu oceny kształcenia. I te zostały przekazane RG nowej kadencji.

Według projektu, oceną miałyby się zająć samo środowisko akademickie, a konkretnie – rady wydziałów, które wybierałyby w tym celu swoich reprezentantów. Przedstawiciele ci będą członkami specjalnych komisji oceny, komisji wyłonionych z poszczególnych kierunków kształcenia. Każdemu kierunkowi kształcenia odpowiadałyby sekcje, których członkami znów byłiby reprezentanci wydziałów, a także osoby, które cieszą się autorytetem środowiska akademickiego w sprawach dotyczących kształcenia na danym kierunku studiów.

Sekcje na podstawie kryteriów ogólnych, przygotowałyby kryteria szczegółowe, odnoszące się do danego kierunku – na tych podstawach opracowano by raporty w formie odpowiedzi na ankiety. Sekcja na podstawie wszystkich ankiet z danego kierunku kształcenia – odpowiednie wnioski przedstawiłaby komisja.

Komisja zajmie się porównaniem działalności poszczególnych sekcji w tej samej grupie. – albo zatwierdzając dane wnioski i sprawozdania – lub nie. Sprawozdania te następnie zostają przekazane do wydziałów, aby materiał można było wykorzystać w formułowaniu poprawy jakości kształcenia. Taki mate-

riał mógłby zawierać jednoznaczne stwierdzenia, co trzeba zmienić, aby uzyskać lepszą ocenę czy też akredytację. Możliwy jest też zwrot ankiet do ponownego rozpatrzenia w danej sekcji.

Następnie prof. Kawecki wyjaśnił, jak miałyby wyglądać taka klasyfikacja. Najpierw branoby pod uwagę, czy są spełnione tzw. warunki konieczne. Jeśli byłyby one spełnione, sprawdzanoby w następnej kolejności tzw. warunki podstawowe. Jeśli te nie byłyby spełnione – to przyznana byłaby tylko akredytacja, spełnienie warunków do prowadzenia pracy dydaktycznej i przypisanie kategorii B. Jeżeli natomiast warunki podstawowe są spełnione – przyznaje się kategorię A. Następnie można przystąpić do analizy tzw. warunków pomocniczych. Jeżeli wszystkie trzy są spełnione, wówczas przysługuje kategoria A plus.

Później gość WSI przedstawił kryteria konieczne, podstawowe oraz pomocnicze. Do tych ostatnich zaliczył znajomość języków obcych, dostępność studiów w trybie indywidualnym, dostępność konspektu zajęć, dostępność do informacji dydaktycznej i naukowej, współpracę z zagranicznymi uczelniami, spełnienie standardów zagranicznych kształcenia, aktywną naukową sekcji studenckich oraz posiadanie kategorii B (minimum) w badaniach naukowych.

Obecnie jest za wcześnie, aby bez dostatecznych konsultacji środowiskowych wprowadzić taki system. Tym bardziej – mówił J. Kawecki – że nie wiemy jeszcze jak będzie działał. I dlatego zaproponował, aby skorzystać z doświadczenia osób, które już mają mandat swych środowisk akademickich. Przeglądając skład RG, zauważono, że są w jej szeregach ludzie, którzy reprezentują identyczne kierunki kształcenia. A mianowicie jest tam 6 lekarzy oraz 6 fizyków. Stąd na razie RG sama obciążyła się pracą związaną z oceną warunków kształcenia na tych kierunkach. Na podstawie analizy prac dwóch zespołów, postanowiono wykonać wstępną ocenę jakości kształcenia. (na razie bez przypisywania konkretnych kategorii – praca miała kończyć się wnioskami odnoszącymi się do funkcjonowania i obiektywizmu proponowanego systemu).

Wszystkie ankiety wysłane do uczelni, zostały wypełnione. Na ich podstawie zespoły RG dokonały opracowań systemowych. Akcja spotkała się z pozytywnym oddźwiękiem środowiska, które przekazało nam bardzo ciekawe materiały, często obszernie, wykraczające nawet poza pytania sformułowane w ankiecie. Co do samej konstrukcji ankiet, uwag było niewiele.

Szybko stwierdziliśmy, że z planowanych 6 komisji, dwie pracowały już nad weryfikacją. Przyszedł czas na organizację pozostałych czterech komisji, tym razem już przy udziale reprezentantów wydziałów. I tak – z kierunków humanistycznych Rada Główna widziałaby reprezentantów socjologii, z nauk rolniczych – ogrodnictwo, z ekonomicznych – finanse i bankowość, z technicznych – elektrotechnikę.

Na październik br. zaplanowano rozesłanie ankiet do wydziałów. Nadejście odpowiedzi spodziewane jest na przełomie grudnia i stycznia.

Prof. Kawecki stwierdził, że w ocenie zachodnich ekspertów polski system oceny jakości kształcenia jest najdalej idącym tego rodzaju opracowaniem w krajach Europy Środkowej. Jednak najważniejsza w tym względzie nie jest opinia zagranicy, ale polskiego środowiska akademickiego. Bo dobre funkcjonowanie systemu zależy w ogromnej mierze od akceptacji środowiska.

Kończąc swoją wypowiedź, prof. J. Kawecki prosił zebranych o wyrażenie uwag i przeprowadzenie dyskusji nad zaprezentowanym materiałem.

Jednak w dyskusji pojawiały się różne głosy, od tych, które akceptowały program po wypowiedzi polemiczne, wyrażające szereg obaw.

Niebezpieczeństwo programu – zdaniem zabierających głos w dyskusji – wypływa m.in. z doświadczeń małych uczelni. Proces kształcenia prowadzony przez dużą liczbę pracowników daje gwarancje wyższego poziomu dydaktyki, zajęcia realizuje się wówczas w małej grupie studentów. Kiedy wydział ma niewielu pracowników – wtedy nie wszystkie kryteria programowe mogą być spełnione. Stąd małe uczelnie stają się wtedy mniej efektywne.

Ponadto uczestnicy dyskusji mieli wątpliwości co do zaszeregowania konkretnych kryteriów oceny – do kryteriów pomocniczych bądź podstawowych. Brak też środków na wdrożenie systemu, a niskie płace i *ucieczka* kadr budzą obawy o możliwości przeprowadzenia ocen.

Prof. J. Kawecki polemizował ze stwierdzeniami, które są często przytaczane – że z tytułu niskich uposażeń należy odłożyć dyskusję nad kontrolą jakości kształcenia. Jego zdaniem osoby twierdzące tak nie potrafią docenić potencjału własnego środowiska. A ponadto taka ocena nie odbywałaby się często, i nie spowodowałaby problemów organizacyjnych w pracach uczelni. Według członka RG, taką ocenę należałoby przeprowadzać co trzy lata. Tego rodzaju opracowanie uświadamiałoby wszystkim, na jakim poziomie prowadzone jest kształcenie na kierunku oraz dopingowałoby do poprawy.

Jeżeli chodzi o argument, że takich ocen powinny dokonywać ci z zewnątrz, to niestety – mówił profesor – na taki warunek nas na razie nie stać. Wykluczył też, że program daje możliwość dominacji dużych uczelni. W programie eksperymentalnym mniejsze uczelnie nie wypadły gorzej od dużych. Program mówi o minimach jakościowych. Zakłada np. dostępność specjalizacji, do stworzenia których nie potrzeba ogromnej kadry. Z ocen sondażowych wynika, że mniejsze uczelnie nie są dyskryminowane, bo program zakłada nie ocenę uczelni, ale kierunków kształcenia.

Podkreślił, że ankiety mają służyć przede wszystkim uczelniom, stąd najważniejsze będzie to, jak wyniki ankiet będą wykorzystywane przez dydaktyków i naukowców. Stwierdził też, że możliwe jest przeniesienie pewnych kryteriów z kryteriów podstawowych do uzupełniających, i odwrotnie.

W głosach w dyskusji wyrażano również odmienne opinie. Należy być zadowolonym z faktu, że zostały jasno określone kryteria, według których będziemy oceniani. Kryteria te są na

tylu uniwersalne, że mogą odnosić się zarówno do całej uczelni, jak też do poszczególnych pracowników. Takie kryteria można by wywiesić na tablicy informacyjnej katedry czy zakładu, aby każdy mógł się zastanowić, jaki ma wkład w jakość kształcenia. Zwracano uwagę, że jeżeli chodzi o elektrotechnikę, brakuje kryterium, które ujmowałoby ilość wdrożeń, bo te jak wiadomo wymagają pracy całych zespołów.

Jeden z dyskutantów stwierdził, że projekt oceny jakości kształcenia jest zrozumiały tylko w kontekście zgody RG na utworzenie nowej uczelni. Już wcześniej zastanawiano się nad uczelnianym systemem oceny dydaktyki dochodząc do zasadniczej konkluzji, że celem takiej oceny jest podniesienie poziomu absolwenta – na poziom inżyniera europejskiego. Stąd jedynym obiektem oceny może być absolwent – bo w nim skumulowano wszystkie elementy, które wpływają na proces nauczania. Jeżeli ocena będzie prowadzona w formie proponowanych kryteriów, to nie określi nam poziomu absolwenta. Umożliwienie wprowadzenia certyfikacji kierunków – jeżeli RG decyduje się na to – musi być zgodne z normą europejską – stąd należy wprowadzić układ oceny zewnętrznej (udział w certyfikacji musi mieć niezależny ośrodek a nie środowisko). Cel kolejny – to wzrost możliwości naukowych i dydaktycznych pracownika przez wskazanie wzorców i stworzenie możliwości rozwoju. System kontroli jakości musi być obiektywny, wiarygodny i weryfikowalny.

Jakie mogą być kategorie oceny – zastanawiano się podczas dyskusji. Podczas prac nad uczelnianym systemem oceny zaproponowano następujące systemy:

- ☐ Kwalifikacyjny – RG ustala próg po przekroczeniu którego uczelnia będzie miała prawo do prowadzenia danego kierunku.
- ☐ Promocyjny – wskazuje zbiór wzorców, kierunku zmian, kierunku podnoszenia poziomu.
- ☐ Restrykcyjny – po stwierdzeniu nie osiągnięcia należnych warunków następuje decyzja o zamknięciu kierunku.

Z punktu widzenia analizy systemowej można opracować dwa systemy oceny:

- ☐ system oceny absolwentów,
- ☐ system oceny procesu dydaktycznego.

Przed wszystkim należy zastanowić się co wpływa na jakość kształcenia. Jakość kandydatów, która musi być określona na początku nauki, aby można było ją porównać z jakością, jaką student osiągnie na końcu tego procesu. Tylko wtedy będziemy mogli określić efekty naszej pracy. Natomiast jakość kadry to szereg elementów, mniej lub bardziej zobiektywizowanych.

Ponadto zwrócono uwagę, że istnieje duże ciśnienie zewnętrzne na jakość kształcenia. Oczekują tego m.in. władze państwowe. Wpływ na ten proces mają oczekiwania pracodawców, którzy formułują wobec nas żądania. Wreszcie ważnym elementem są oczekiwania uczelni, która chce mieć swój sukces w procesie kształcenia. Istnieją też oczekiwania absolwentów. Wszystkie te elementy stanowią układ, który powinien podlegać ocenie. Stąd system oceny kształcenia – aby był efektywny – musi polegać na ocenie końcowej absolwentów.

Profesor J. Kawecki w odpowiedziach na sugestie jednego z dyskutantów, zwrócił uwagę, że nie widzi możliwości uzupełnienia o dodatkową kategorię, natomiast zespół zajmujący się elektrotechniką może dojść do takiego wniosku. Problem dotyczy szczegółów – mówił członek Prezydium RG – i zaznaczył, że sformułowane kryteria są ogólne – każda sekcja będzie musiała jednoznacznie podać co rozumie pod określonym kryterium i samodzielnie będzie interpretować orzekanie o jego spełnieniu.

Jeżeli chodzi o rozkład wyników RG zakłada, że większość kierunków otrzyma kategorię A (na kierunku *fizyka* to się sprawdziło, a w kategorii A plus znalazły się nie tylko uniwersytety, ale także małe uczelnie).

Gość powiedział, że w założeniach przewidziano wizytację. Ponadto – według niego – Rada Główna tylko zweryfikuje system i przedstawi środowisku – i tylko środowisko będzie go realizowało. Stąd nie ma mowy o jakimś programie centralistycznym. Jeżeli chodzi o wzorce, nie odnosimy całej oceny do jakości absolwentów, tylko sprawdzamy – czy określone warunki zostały przez uczelnię spełnione. Według J. Kaweckiego w ocenie jakości kształcenia raczej niemożliwe byłoby ocenianie jakości studenta czy absolwenta.

Podstawa oceny to nie tylko sformułowanie haseł, konkretnego kryterium, ale też określenie, co szczegółowo w danym kierunku kształcenia rozumie się pod danym hasłem. Kiedy to kryterium będzie spełnione wystąpi pełna jasność, jednoznaczność – ale znów – nie w ocenie absolwentów, ale w spełnieniu warunków kształcenia.

Według profesora, opracowany system należy traktować jako promocyjny. Natomiast ma on służyć po pierwsze temu, aby uczelnie mogły się określić. Ponadto ma pomóc zorientować się

w jakości kształcenia wszystkim kandydatom, którzy chcą skorzystać z możliwości, jakie istnieją w lepszych ośrodkach.

Rektor Marian Miłek podziękował profesorowi Kaweckiemu za wypowiedź. Zauważył, że dyskusja była ostra, ale chyba o taką właśnie chodziło. Jeżeli zostaną spełnione dodatkowe warunki w postaci opracowania szczegółowych kryteriów już przez sekcję – otrzymamy spójny program oceny jednoimiennych kierunków.

Na zakończenie prof. J. Kawecki dodał jeszcze, że Rada Główna z dużą troską przygląda się sytuacji finansowej w szkolnictwie wyższym. I właśnie ten problem jest jednym z najważniejszych spraw dyskutowanych w RG. Dlatego krzywdzące są twierdzenia jakoby inne sprawy (w tym kontrola jakości kształcenia) przysłałyby reprezentantom środowiska akademickiego ten główny problem.

2. Senat w głosowaniu tajnym wyraził pozytywną opinię o zatrudnieniu prof. Adama Sielickiego z Politechniki Wrocławskiej na stanowisku profesora zwyczajnego na Wydziale Elektrycznym i upoważnił JM Rektora do wystąpienia ze stosownym wnioskiem w tej sprawie do Ministra. nda

3. Senat w głosowaniu tajnym wyraził pozytywną opinię o zatrudnieniu dra hab. Czesława Kościelnego – również z Politechniki Wrocławskiej – na stanowisko profesora nadzwyczajnego na Wydziale Elektrycznym.

Na koniec posiedzenia Rektor M. Miłek przypomniał o zbliżającej się Konferencji Rektorów Uczelni Technicznych oraz przedstawił projektowaną tematykę jej obrad.

Relacja z Konferencji Rektorów Uczelni Technicznych wraz z podjętymi w jej trakcie stanowiskami – znalazła się w wydaniu specjalnym Biuletynu Informacyjnego.

Senat na posiedzeniu w dniu 14 czerwca br.:

1. Zapoznał się z informacją Prorektora ds. Nauczania, prof. Jerzego Bolikowskiego w sprawie przebiegu rekrutacji na studia.

Na studia dzienne zgłosiło się (w nawiasach podano limity rekrutacyjne).

- budownictwo – 40 kandydatów (150 osób).
- inżynieria środowiska – 20 (120),
- mechanika i budowa maszyn – 30 (120),
- elektrotechnika – 44 (120),
- matematyka – 71 (60),
- informatyka – 60 (120),
- zarządzanie i marketing na studiach magisterskich – 161 (120),
- zarządzanie i marketing na studiach zawodowych – 66 (30).

Na studia zaoczne zgłosiło się (w nawiasach podano limity rekrutacyjne):

- budownictwo – 22 kandydatów (90 osób).
- inżynieria środowiska – 35 (90),
- mechanika i budowa maszyn – 40 (120),
- elektrotechnika – 45 (60),
- matematyka – 31 (90),
- informatyka – 300 (300),
- zarządzanie i marketing na studiach magisterskich – 240 (240),
- zarządzanie i marketing na studiach zawodowych – 120 (120).

JM Rektor, komentując aktualną liczbę kandydatów stwierdził, że powyższe dane należy przyjmować bez obaw o wypełnienie limitu na poszczególnych kierunkach. Kształtują się one podobnie jak w tym samym okresie roku ubiegłego. Zostało jeszcze kilkanaście dni na składanie podań. Na kierunkach, które nie wypełnią limitów rekrutacyjnych – przeprowadzona zostanie dodatkowa rekrutacja we wrześniu br.

Ph
D

2. Senat w drodze głosowania powołał uczelnianą komisję rekrutacyjną w składzie:

- ☐ prof. Jerzy Bolikowski – przewodniczący,
- ☐ mgr Janina Samujłło – sekretarz,
- ☐ prof. Michał Kisielewicz,
- ☐ dr Napoleon Maron,
- ☐ mgr Jolanta Pacewicz,
- ☐ dr Rajmund Papiór,
- ☐ dr Stanisław Pryputniewicz,
- ☐ prof. Janina Stankiewicz,
- ☐ doc. Antoni Wysocki.

3. JM Rektor przypomniał, że nasza uczelnia była w dniach 12 – 13 maja br. organizatorem Konferencji Rektorów Uczelni Technicznych. W Konferencji wzięło udział 19 rektorów wszystkich uczelni technicznych, ATR i WSM. Gośćmi Konferencji byli: prof. Kazimierz Przybysz – Wiceminister Edukacji Narodowej, dr Jerzy Gąsiorowski – Dyrektor Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wyższego, dr Jan Krzysztof Łukowski – Podsekretarz Stanu w KBN, prof. Jerzy Osowski – Przewodniczący Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego oraz prof. Janusz Kawecki – członek Prezydium RG.

Konferencja trwała dwa dni, a rozpoczęła się właściwie wieczorem w dniu poprzedzającym jej otwarcie – dyskusją nt. programu Konferencji. Sytuacja w szkolnictwie wyższym szybko się zmienia. Spowodowane to jest dotkliwymi brakami finansowymi występującymi w każdym obszarze działalności szkół wyższych.

Szczególnym powodem do niepokoju była inicjatywa wcześniej odbytej Konferencji Rektorów Uczelni Autonomicznych. W jej skład wchodzi wszyscy rektorzy uniwersytetów i tylko niewielu rektorów uczelni technicznych (tych, które posiadają uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego co najmniej na dwóch wydziałach). Z racji takiego składu ton dokumentom lub stanowiskom nadają rektorzy uniwersytetów, którzy pomijają lub nie znają problematyki kształcenia na studiach technicznych. Jednym z takich dokumentów przygotowanych (ale nie podpisanych jeszcze przez rektorów uczelni autonomicznych) jest pismo pt. *Propozycje zmian w strukturze szkolnictwa wyższego*. Pismo to zawiera propozycje dość radykalnych zmian w systemie funkcjonowania instytucji towarzyszących nauce i szkolnictwu wyższemu (RG SW, KBN, MEN). Ponieważ zielonogórska Konferencja poprzedziła spotkanie rektorów z Premierem Józefem Oleksym w dniu 17 maja br. – zależało nam na wypracowaniu jednolitego stanowiska wszystkich uczelni w najważniejszych dla szkolnictwa wyższego problemach. Niestety – na skutek działań uczelni autonomicznych takiego wspólnego stanowiska nie udało się zaprezentować Premierowi. Ale dzięki wypracowanym na zielonogórskiej Konferencji stanowisku – ugruntowały się poglądy, jasno precyzujące cele i kierunki rozwoju szkolnictwa wyższego. Stanowiska te popierają działania Rady Głównej i KBN jako instytucji kontrolujących poziom kształcenia i w miarę sprawiedliwie dzielących środki finansowe przeznaczone na badania naukowe.

Szczegółowa tematyka konferencji została przedstawiona w specjalnym numerze Informatora.

Zielonogórska Konferencja Rektorów Uczelni Technicznych zyskała wysoką ocenę jej uczestników – nie tylko za poziom merytoryczny jej obrad, ale również za dobre przygotowanie i organizację. Chwalono właściwe przygotowanie materiałów, dobrą prezentację uczelni dzięki zorganizowanej wystawie fotogramów i wydanemu z okazji XXX-lecia uczelni albumowi, który zawiera podstawowe, aktualne dane charakteryzujące jej rozwój, szczególnie w ostatnich latach. Nasi goście wywieźli z Zielonej Góry dobre wrażenie o naszej uczelni – i w tym sensie Konferencja spełniła nasze oczekiwania.

4. W dniu 17 maja br. w Sali Świetlikowej Urzędu Rady Ministrów w Warszawie odbyło się spotkanie wszystkich rektorów szkół wyższych z Premierem Józefem Oleksym. Spotkanie to miało miejsce w bardzo niekorzystnym momencie. Pod gmachem URM odbywała się właśnie demonstracja zorganizowana przez pracowników *Ursusa*, co nie wpłynęło dobrze na przebieg spotkania.

Premier poinformował, że występują duże naciski całej sfery budżetowej na wzrost płac i zwiększenie dotacji na jej działalność. Rząd w tej sytuacji zastanawia się jak stosunkowo małym kosztem osiągnąć sukces, oznaczający wyraźną poprawę sytuacji choćby w jednym sektorze sfery budżetowej. Do takiej poprawy mogłoby dojść szybko w szkolnictwie wyższym, zatrudniającym najmniej pracowników. Jest to też nośne hasło w kontekście zbliżenia Polski do struktur europejskich. Są to jednak tylko pewne rozważania członków Rządu, a nie decyzje.

Premierowi przypomniano, że na poprzednim spotkaniu obiecał wyasygnowanie na rzecz nauki i szkolnictwa wyższego w bieżącym roku dodatkowej kwoty 500 mld starych zł. W odpowiedzi Józef Oleksy stwierdził, że wobec deficytu budżetowego ten sektor edukacji narodowej może liczyć co najwyżej na 50 mld starych zł.

Spotkanie z Premierem nie przyniosło żadnych decyzji, a jego uczestnicy rozeszli się w nastroju rozczarowania i niedosytu.

5. Trwają starania czterech wyższych szkół inżynierskich o zmianę ich statusu i przekształcenie w politechniki. Rada Główna określiła kryteria, jakie muszą być przy tym spełnione. Rada kładzie też nacisk na to, by odbyło się to przy pełnej aprobacie całego środowiska akademickiego i stąd dodatkowy warunek w postaci opinii senatów trzech dużych politechnik. Przedstawione przez Radę Główną kryteria wobec WSI albo już są przez nie spełnione, albo niewiele do spełnienia tych warunków brakuje.

JM Rektor przypomniał, że działania zmierzające do zmiany statusu uczelni trwają już od 1,5 roku. Kolejnym impulsem w tej sprawie było zwołane 8 czerwca br. seminarium, które odbyło się z inicjatywy sejmowej Komisji Edukacji i Szkolnictwa Wyższego. Na seminarium zostali zaproszeni też członkowie senackiej Komisji Nauki i Edukacji, posłowie i senatorowie, reprezentujący województwa: koszalińskie, opolskie, radomskie i zielonogórskie, wojewodowie z tych miast oraz rektorzy czterech WSI. Na seminarium zostało zaproszone

również kierownictwo MEN oraz Przewodniczący RG SW. Seminarium rozpoczęło się wystąpieniem prof. Jana Zdrady z UJ, który jest wiceprzewodniczącym sejmowej Komisji Edukacji i Nauki. Następnie głos zabrał Przewodniczący Rady Głównej, prof. Jerzy Osowski, który przypominał o kryteriach, jakie muszą zostać spełnione, by wnioski czterech WSI mogły uzyskać aprobatę. Tę samą tezę zaprezentował dr Jerzy Gąsiorowski, Dyrektor Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wyższego MEN. Obaj mówcy akcentowali zasadę, że taki krok wymaga akceptacji całego środowiska – nie jest to bowiem decyzja polityczna, a stricte akademicka. W następnej kolejności głos zabrał prof. Marian Milek, który przedstawił szerokie uzasadnienie naszych starań. W dyskusji – obok nielicznych głosów, nacechowanych brakiem znajomości przedmiotu sprawy – przeważały głosy akceptujące nasze starania, przy zachowaniu wymogów RG i akceptacji środowiska. Seminarium, które odbywało się w przerwie obrad parlamentarnych, nie zakończyło się żadnym stanowiskiem – mimo, że wcześniej przygotowane dokumenty były konsultowane. Posłowie postanowili zebrać się ponownie w przeciągu najbliższych 2 tygodni i przyjąć jednolite stanowisko. Uczestnicząca w seminarium poseł E. Grabowska – Wiceminister Edukacji Narodowej w trakcie obrad stwierdziła, że inicjatywa WSI została już dawno zgłoszona i obiecała, że w najbliższym okresie będzie przedmiotem obrad kierownictwa resortu.

Seminarium – mimo, że nie zakończyło się przyjęciem oficjalnego stanowiska – było o tyle ważne, że problematyka ta zaistniała w obiegu parlamentarnym. Z rozmów z posłami wynika, że niektóre kluby poselskie były informowane o naszej inicjatywie (i akceptowały nasze działania), inne – takiej informacji nie otrzymały. Posłowie stwierdzali, że należy rozpocząć informowanie w klubach partyjnych w celu wypracowania jednolitego stanowiska.

6. JM Rektor przypominał, że 3 czerwca br. minęło trzydzieści lat od chwili wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o utworzeniu Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze. Po konsultacji kierownictwo uczelni postanowiło przesunąć obchody jubileuszu na uroczystą inaugurację roku akademickiego 1995/1996 w październiku br. Zbiegnie się to z oddaniem do użytku – po generalnym remoncie i modernizacji – auli uczelni.

7. Prorektor ds. Nauki, prof. Stanisław Misztal przypominał, że środki finansowe przeznaczone na współpracę z zagranicą, a nie wykorzystane do końca czerwca br. – podlegają zwrotowi. Prorektor zwrócił się do Dziekana WM o spowodowanie, aby te środki były do końca tego okresu zagospodarowane. W tej sytuacji zabiegi kierownictwa uczelni o przyznanie nowych kwot będą znacznie trudniejsze. Do końca czerwca br. wyznaczono termin składania wniosków o środki finansowe na współpracę z zagranicą na 1996 r.

Prorektor St. Misztal poinformował również, że do wydziałów zostały rozesłane prośby o sporządzenie informacji o wyposażeniu laboratoriów. Na podstawie przesłanych informacji utworzony zostanie centralny bank danych, który będzie wyko-

rzystany przy rozpatrywaniu wniosków o przyznanie środków na badania statutowe oraz badania własne.

Prorektor zwrócił się też do dziekanów, aby poinformowali pracowników o składaniu wniosków o nagrody JM Rektora.

8. Dziekan Wydziału Podstawowych Problemów Techniki, prof. Mieczysław Borowiecki zwrócił się z wnioskiem o limit rekrutacyjny na studia II stopnia na kierunku *matematyka*, realizowanych w trybie studiów zaocznych. Rekrutacja byłaby przeprowadzona począwszy od semestru letniego w przyszłym roku akademickim. Byłyby to uzupełniające studia pięcioletnie. Uzasadniając wniosek Rady Wydziału PPT, prof. M. Borowiecki poinformował, że pierwsi absolwenci, posiadający tytuł licencjata, opuścili już mury uczelni, a wielu z nich wyraża chęć kontynuacji studiów. Również sąsiadujące z nami uczelnie posiadają absolwentów z takim tytułem, a wielu z nich pochodzi z naszego regionu rekrutacyjnego – i oni również zgłaszają się z pytaniami o możliwość kontynuacji studiów. Z rozeznania wynika, że aktualnie wystarczy limit 50 osób uzupełniających wykształcenie na płatnych studiach zaocznych.

W uzupełnieniu informacji Dziekana, JM Rektor stwierdził, nasi matematycy za zgodą MEN sprawują opiekę merytoryczną nad Kolegium Nauczycielskim w Wałbrzychu i stąd m.in. płyną moralne zobowiązania, by zapewnić licencjantom dalszą drożność systemu kształcenia – tym bardziej, że WSI posiada wystarczającą bazę i kadrę do prowadzenia studiów uzupełniających, kończących się uzyskaniem stopnia magistra. Działania te są zgodne z przyjętymi kierunkami rozwoju uczelni. W głosowaniu Senat jednomyślnie przyjął wniosek i uchwalił 50-osobowy limit na studiach II stopnia.

9. Prof. Edward S. Kempa poinformował, że w dniach 16 – 18 lipca br. odbędzie się w naszej uczelni X Polsko-Niemiecko-Tureckie Seminarium Ochrony Środowiska, w którym weźmie udział ok. 150 uczestników.

10. Dziekan WPPT, prof. M. Borowiecki przypominał, że Senat uchwalił zasady rozliczania zajęć dydaktycznych jedynie do końca bieżącego semestru. W związku z tym skierował pytanie o zasady, jakie będą obowiązywać przy rozliczaniu nadgodzin w nadchodzącym roku akademickim.

JM Rektor wyjaśnił, że kierownictwo Kwestury zostało zobowiązane do konsultacji tej sprawy w MEN. Chodzi głównie o kwestię składek ZUS oraz o zakwalifikowanie połowy przychodu jako kosztów jego uzyskania, co realnie zwiększyłoby wynagrodzenie. Ta problematyka będzie przedmiotem obrad Senatu w lipcu lub wrześniu br. Wiąże się ona z drugą edycją tegorocznej podwyżki uposażeń, o której w tej chwili nic nie wiadomo. Rektor poprosił członków specjalnej komisji rektorskiej, która w styczniu br. wypracowała metodykę przeprowadzenia pierwszej raty podwyżek, aby nadal uczestniczyli w pracach tej komisji.

JM Rektor wyraził opinię, że dysponentami kwot wynikających z lipcowej regulacji, powinni być kierownicy jednostek organizacyjnych.

Z prac Kolegium Rektorskiego

1. Kolegium omówiło stan kadry naukowo-dydaktycznej na poszczególnych wydziałach. JM Rektor poinformował, że w budowanym przez spółkę „WSInż.” budynku znajduje się 8 mieszkań dla profesorów, którzy wyrażą chęć podjęcia pracy w naszej uczelni.

2. JM Rektor stwierdził, że rozdział środków na realizację prac własnych nie jest najlepszy. Prof. M. Milek przygotował na ostatnią Konferencję Rektorów ankietę nt. finansowania uczelni, gdzie znalazły się również pytania o sposób podziału środków na działalność własną (podział centralny z decyzją Prorektora d/s Nauki) i prace statutowe. Ankieta wykazała, że 60 proc. uczelni stosuje przy podziale środków na badania własne specjalny algorytm. Rektor uważa, że konieczne jest przyjęcie określonego sposobu podziału, np. wzorowanego na algorytmie stosowanym w AGH. Niektóre uczelnie stosują do wewnętrznego podziału środków algorytm obowiązujący KBN.

JM Rektor zaproponował, by środki na badania własne były dzielone na dwie części – 30 proc. pozostawałoby w gestii Prorektora d/s Nauki z przeznaczeniem na ogólnouczelniane –

np. finansowanie sieci komputerowej, zakup nośników informacji dla Biblioteki Głównej, a pozostałe 70 proc. środków – dzielone były na wydziały wg przyjętego algorytmu. Ustalono, że Prorektor, prof. St. Misztal zorganizuje dyskusję i przedstawi Kolegium wnioski w tym zakresie.

3. Kolegium negatywnie zaopiniowało wniosek o wydanie zezwolenia na dalszą sprzedaż napojów alkoholowych w sklepie „Mira” przy ul. Podgórznej, jako sprzeczną z ustawą o wychowaniu w trzeźwości.

4. JM Rektor poinformował, że główny akcent obchodów Jubileuszu XXX-lecia uczelni został przesunięty na uroczystą inaugurację roku akademickiego 1995/96. Rektor zwrócił się do członków Kolegium o przekazanie dalszych propozycji, które właściwie akcentować będą nasz jubileusz.

5. Prorektor d/s Nauczania, prof. Jerzy Bolikowski, zwrócił się z wnioskiem, by w przyznanych nagrodach JM Rektora wyraźnie wyodrębnić nagrody za działalność dydaktyczną. Zaproponował wydzielenie 25-proc. puli dla tego typu nagród.

Kolegium na posiedzeniu w dniu 28 czerwca br.:

1. W poniedziałek, 22 czerwca br. dotarły do uczelni dwa rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie wynagradzania nauczycieli akademickich oraz pozostałych pracowników szkół wyższych. Odrębną decyzją MEN zostały przekazane limity wynagrodzeń osobowych z przeznaczeniem na podwyżkę płac. Materiały te zostały przekazane Działowi ds. Osobowych i specjalnej komisji rektorskiej, która opracowała metodologię wcześniejszej, styczniowej regulacji płac.

Na posiedzeniu Kolegium przewodniczący tej komisji, prof. Andrzej Jędrzak zapoznał zebranych ze stanowiskiem, jakie wcześniej wypracowała komisja rektorska. Komisja proponuje, aby z ogólnej kwoty, przeznaczonej na podwyżki - wydzielić fundusz rezerwowy na wypłaty odpraw emerytalnych, nagród jubileuszowych, wypłat za godziny nadliczbowe itp., a pozostałość przekazać do dyspozycji kierowników jednostek organizacyjnych, proporcjonalnie do wykorzystanego funduszu płac. Dodatki funkcyjne obejmowałyby taka sama zasada. Komisja jest zdania, że najniższa podwyżka nie powinna być mniejsza niż 75 zł.

Odrębne stanowisko przedstawiły organizacje związkowe, których przedstawiciele biorą udział w pracach komisji rektorskiej. NSZZ „Solidarność” - zastrzegając, że nie satysfakcjonuje jej członków obecna struktura płac - opowiada się za regulacją kwotową, ewentualnie różnicowaną przez kierownika jednostki organizacyjnej. ZNP jest za podziałem limitu podwyżek na poszczególne jednostki organizacyjne, proporcjonalnie

do liczby pracowników. Oba związki uzasadniały regulację jako rekompensatę procesów inflacyjnych.

JM Rektor poinformował, że limit podwyżki na osobę wynosi 103,70 zł. Z obliczeń wynika, że ok. 15 proc. należy wydzielić na godziny ponadwymiarowe, odprawy emerytalne, nagrody jubileuszowe oraz przyszłe tegoroczne ustawowe podwyżki płacy minimalnej. Należy też pamiętać, że cały limit wynagrodzeń jest finansowany przez MEN jedynie w 95,2 proc. Kierownicy jednostek mają zatem możliwość dokonania regulacji w oparciu o wskaźnik 18,96 proc. (we wszystkich składnikach wynagrodzenia).

W dyskusji zwracano uwagę na zatrudnienie grupy ok. 150 osób, głównie pracowników obsługi, którzy pobierają najniższe wynagrodzenie, aktualnie ustawowo określone na poziomie 280 zł. Jest ono regularnie podwyższane (przeważnie raz na kwartał) i pracodawca nie ma wpływu na jego wysokość. Gdyby ustalić minimalną podwyżkę na poziomie 50 zł oraz dodać do tego podwyżkę styczniową (36 zł), wówczas faktyczna podwyżka dla najniżej zarabiających w skali rocznej wyniosłaby ponad 30 proc. Poza tym - minimalna podwyżka dla tej grupy pracowników sytuowałaby ich automatycznie w górnej strefie widełek płacowych, a w niektórych wypadkach - powyżej górnej granicy stawki taryfikatora.

Z tych względów Kolegium przyjęło zaproponowaną przez JM Rektora zasadę proporcjonalności rozdziału środków na przeprowadzenie regulacji do obecnie realizowanego funduszu płac

- z założeniem, że minimalna podwyżka nie może być mniejsza niż 50 zł (w uzasadnionych, skrajnych przypadkach kierownik jednostki organizacyjnej może nie podwyższać pracownikowi uposażenia lub podwyższyć jedynie symbolicznie). Wskaźnik 18,96 proc. dotyczyć będzie podwyżki dodatków funkcyjnych. Dysponentem kwot podwyżek jest szef jednostki organizacyjnej. Rektor zalecił, by na wydziałach dziekani konsultowali z przedstawicielami organizacji związkowych jedynie zasady podwyżek, a nie konkretne kwoty przypadające na pracownika.

Ponieważ decyzje o podwyżkach uposażeń nie należą do łatwych, stąd kwot tych nie zdąży się wypłacić na przełomie czerwca i lipca br. Ustalono, że wnioski kierowników jednostek organizacyjnych wpłyną do Działu ds. Osobowych najpóźniej do 7 lipca br. Po ich weryfikacji formalnej zostaną przekazane Kwesturze i wypłacone wraz z wyrównaniem od 1 lipca – przy wypłacie na przełomie lipca i sierpnia br.

JM Rektor przypomniał o zawartej w Kodeksie Pracy zasadzie poufności wysokości wynagrodzenia i przestrzegał przed publicznym ujawnianiem uposażeń.

Rektor stwierdził, że przy lipcowej regulacji płac nie pozostawia z przekazanego przez MEN limitu wynagrodzeń żadnej rezerwy funduszu na ewentualne odwołania pracownicze.

2. W związku ze zgłoszonym na poprzednim posiedzeniu wnioskiem Prorektora ds. Nauczania o wydzielenie 25 proc. puli nagród JM Rektora i przeznaczenie jej na wyróżnienia za działalność dydaktyczną, Kolegium wyraziło pozytywną opinię o włączeniu prof. Jerzego Bolikowskiego w skład rektorskiej komisji ds. nagród i wyróżnień.

3. JM Rektor zaprosił obecnych na spotkanie z Konsulem Generalnym Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej w Poznaniu, które odbędzie się w naszej uczelni w dniu 29 czerwca br.

4. JM Rektor poinformował, że zostały utworzone przez Radę Główną zespoły branżowe dla oceny jakości kształcenia. Zespół dla kierunku *elektrotechnika* składa się z przedstawicieli Politechniki Warszawskiej, AGH, Politechniki Częstochowskiej, Politechniki Świętokrzyskiej oraz prof. Mariana Miłka, reprezentującego naszą uczelnię. Na spotkaniu zespołowi udostępniono ankiety, które będą podstawą dyskusji dot. jakości kształcenia na kierunkach technicznych. Ankiety te wcześniej zostały przetestowane na kierunku *fizyka*. Ankiety te stanowią podstawę do opracowania szczegółowych ankiet na kierunku *elektrotechnika*. Po wstępnej dyskusji na posiedzeniu zespołu stwierdzono, że niewiele do tych ankiet można dodać, ponieważ wyczerpują wszystkie elementy składające się na ocenę jakości kształcenia. Najbliższe pół roku zostanie przeznaczone na ankietowanie wydziałów elektrycznych, a za 1,5 roku ankietyzacją objęte zostaną wszystkie kierunki. Do tego czasu należy się wnikliwie zapoznać z ankietą i podjąć działania, które w niedalekiej przyszłości będą punktowane. Kategoryzacja dydaktyki - o czym się jeszcze nie mówi - będzie związana z wielkością dotacji na działalność dydaktyczną. Większe uczelnie, posiadające duży potencjał kadrowy prowadzą wiele form kształcenia. My także powinniśmy starać się o aktywizację różnych form działalności dydaktycznej, które już niedługo będą punktowane. JM Rektor przekazał dziekanom wzory ankiet z prośbą o ich uważne przejrzenie i dyskusję na forum senackiej komisji ds. dydaktyki.

Współpraca z zagranicą

Prodziekan Wydziału Elektrycznego, dr inż. Emil Michta otrzymał z Krajowego Biura TEMPUS dwa informatory przedstawiające JEPy uruchomione w latach 1990/91–1994/95 w dziedzinach: nauki techniczne oraz ochrona środowiska. Zostały one przygotowane z myślą o tym, by ułatwić wymianę informacji między uczelniami polskimi, a także umożliwić nawiązanie współpracy między uczelniami, instytucjami i przedsiębiorstwami, które mogłyby korzystać z wprowadzonych w ramach JEPów kursów i szkoleń. Informatory zostały opracowane przez zespoły krajowych ekspertów współpracujących z Biurem TEMPUS. Zainteresowanych informujemy, że informatory dostępne są u dr inż. Emila Michty.

Granty dla młodych

Komitety Badań Naukowych podpisał umowy na realizację prac badawczych przez pracowników Wydziału Elektrycznego w ramach grantów dla młodych pracowników nauki.

Granty otrzymali:

- ☐ mgr inż. M. Walkowiak – „*Modyfikacja języka VDM umożliwiająca formalną specyfikację procesów równoległych*”,
- ☐ mgr inż. K. Kolbuszewski – „*Weryfikacja układów cyfrowych w oparciu o binarne diagramy decyzyjne*”,
- ☐ mgr inż. P. Wolański – „*Specyfikacja i symulacja ASM w języku VHDL*”,
- ☐ mgr inż. M. Węgrzyn – „*Implementacja współbieżnych kontrolerów cyfrowych z wykorzystaniem PLD*”.

Nagrody Pezydenta Miasta

Prezydent Zielonej Góry będzie przyznawał Nagrody Kulturalne i Naukowe z okazji Dni Zielonej Góry „Winobranie '95”.

Wnioski o przyznanie w/w nagród za znaczące dokonania należy składać do Działu d/s Nauki w terminie do 15.07.95.

Nagrody JM Rektora

JM Rektor Wsi w Zielonej Górze przyznawał będzie nagrody za wyróżniające osiągnięcia naukowe i dydaktyczne uzyskane w 1994 roku.

Wnioski o przyznanie nagród należy składać w dziale d/s Nauki w terminie do 31 lipca 1995 roku.

Bliższe informacje w Dziale d/s Nauki.

Stowarzyszenie Techniczne Odlewników Polskich – bliżej WSI

Od 30 marca 1995 r. zmieniono siedzibę Zarządu Oddziału Stowarzyszenia Technicznego Odlewników Polskich. Obecnie mieści się ona przy Zakładzie Odlewnictwa i Materiałoznawstwa WSI. Przypomnijmy, że na nasze Koło Zakładowe organizuje cykliczne Konferencje Odlewników Lubuskich oraz Sympozja Naukowe. W skład nowego Zarządu Oddziału STOP weszli pracownicy WSI: Adam Bydalek – prezes, Ewa Maciejewska – sekretarz, Izabela Głazowska – skarbnik.

Jednocześnie Zarząd Oddziału Zielonogórskiego wystąpił do JM Rektora WSI, prof. dr hab. inż. Mariana Miłka o zezwolenie na prowadzenie działalności statutowej ZOZ STOP na terenie WSI.

Wywiady z profesorem 20-lecie pracy naukowej prof. Józefa Korbicza

W lokalnym dodatku do „Gazety Wyborczej” – „Gazecie Zachodniej” (nr 118), ukazała się rozmowa z prof. Józefem Korbiczem, Dyrektorem Instytutu Robotyki i Inżynierii Oprogramowania w WSI i Prezesem Lubuskiego Towarzystwa Naukowego. Z artykułu zatytułowanego „Światowa lokalność” dowiadujemy się, że prof. J. Korbicz był uczestnikiem sesji zorganizowanej przez Wrocławski Oddział PAN, a zatytułowanej „50 lat rozwoju nauki na Ziemiach Zachodnich i Północnych”. Artykuł informuje, że prof. J. Korbicz obchodzi w tym roku 20 lecie pracy naukowej, a nadto przedstawia jego dokonania i sukcesy, a sam profesor opowiada o początkach kariery naukowej.

Również „Gazeta Lubuska” (MAGAZYN nr 139) przedstawiła rozmowę z prof. Józefem Korbiczem. Tekst został zatytułowany „Bez wstydu”. W tym wywiadzie profesor skoncentrował się na ocenie zielonogórskiego środowiska akademickiego.

Echa Konferencji Rektorów

Wszystkie lokalne mass media obszernie relacjonowały przebieg Konferencji Rektorów Uczelni Technicznych. Wywiadów radiowych i telewizyjnych udzielili prof. Jerzy Osiowski – Przewodniczący Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, prof. Edmund Wittbrodt oraz prof. Marian Miłek.

VIII Międzynarodowe Symposium Glacitektoniki

W dniach 18 i 19 maja br. odbyło się kolejne już VIII Międzynarodowe Symposium Glacitektoniki pn. REGIONAL GLACITECTONIC OF WESTERN POLAND. Pierwsze tego typu sympozjum zostało zorganizowane w 1974 roku, kolejne co trzy lata, zawsze odbywały się w maju. Są to jednocześnie najdłużej i systematycznie organizowane sympozja – bo przez ponad 21 lat w 30-letniej historii Wyższej Szkoły Inżynierskiej.

Cyklicznie odbywające się sympozja - czytamy w słowie wstępnym do materiałów sympozjalnych pióra Rektora prof. M. Miłka – są niewątpliwie zasługą organizatorów, a przede wszystkim prof. J. Kotowskiego, który swoje pasje z zaangażowaniem poświęcił właśnie glacitektonice i sympozjom w dwudziestoletnich badaniach zaburzeń glacitektonicznych Śródkowego Nadodrza.

Glacitektonika zajmuje się problemami dotyczącymi deformacji gruntu wywołanymi statycznym i dynamicznym naciskiem lodolodu w epoce plejstocenijskiej.

Współorganizatorami VIII Międzynarodowego Symposium Glacitektoniki byli: Urzędy Wojewódzkie w Legnicy i Zielonej Górze; „GEOZET” - Zakład Robót Geologicznych i Ochrony Środowiska; Przedsiębiorstwo Budowlano-Usługowo-Produkcyjne i Handlowe OKADA EKSPORT; Instytut Inżynierii Łądowej Politechniki Poznańskiej i Zielonogórskie Zakłady Górniczo-Nafty i Gazu.

W pierwszym dniu obrad w sali im. prof. Z. SZAFRANA wygłoszone zostały plenarne referaty przez pracowników naukowych z Warszawy, Greifswaldu, Wrocławia, Poznania i Zielonej Góry.

W drugim dniu sympozjum odbyła się specjalistyczna wybieczka geologiczna w okolicy Cybinki w celu zapoznania się ze szczegółową budową geologiczną osadów paleozoicznych i kenozoicznych.

Sympozjum zaszczycili m.in. Wojewoda Zielonogórski prof. Marian Eckert, senator mgr Zbyszko Piwoński, poseł prof. Tadeusz Biliński.

VIII Międzynarodowe Sympozjum Glacitektoniki otworzył JM Rektor WSI, prof. M. Miłek, który m.in. powiedział: „Czuję się w miłym obowiązku zaprosić szanownych uczestników obecnego sympozjum na kolejne, które odbędzie się zgodnie z dotychczasową tradycją w maju za trzy lata.”

Bezpośrednio po otwarciu Sympozjum złożone zostały kwiaty pod pamiątkową tablicą prof. Z. Szafrana.

II Konferencja Elektrotechnika Prądów Niesinusoidalnych

W dniach 2 i 3 czerwca br. w Ośrodku Wczasowym Lasów Państwowych w Ochli odbyła się II Konferencja „Elektrotechnika Prądów Niesinusoidalnych”. Organizatorem konferencji był Instytut Metrologii Elektrycznej WSI w Zielonej Górze przy współudziale Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. i Komitetu Metrologii i Aparatury Pomiarowej Polskiej Akademii Nauk.

W konferencji wzięło udział 51 uczestników z Polski, Czech i Ukrainy. Referat wprowadzający pt. „Poprawa współczynnika mocy, jakości zasilania i obciążenia z perspektywy teorii mocy” wygłosił prof.dr hab.inż. Leszek Czarniecki z Instytutu Metrologii Elektrycznej WSI w Zielonej Górze, w którym przedstawił wyniki grantu zrealizowanego w Stanach Zjednoczonych Ameryki. Wygłoszono 30 referatów (w tym 6 zagranicznych) w następujących sekcjach:

- ☐ Zagadnienia teoretyczne w obwodach elektrycznych o przebiegach odkształconych,
- ☐ Metody i przyrządy pomiarowe,
- ☐ Falowniki oraz urządzenia kompensacyjne i filtracyjne.

Udział najwybitniejszych krajowych specjalistów w dziedzinach objętych tematyką obrad zapewnił wysoki poziom merytoryczny, czego wyrazem były ożywione dyskusje nad każdym referatem.

W związku z dużym zainteresowaniem ośrodków zagranicznych, Komitet Naukowy Konferencji postanowił przekształcić ją w Międzynarodową Konferencję „Elektrotechnika Prądów Niesinusoidalnych”, organizowaną co dwa lata w Zielonej Górze.

Program TRACE

Departament Nauki i Szkolnictwa Wyższego MEN informuje, że baza danych o szkolnictwie wyższym Programu TRACE jest dostępna w sieci Internet. Informacje nt korzystania z bazy są dostępne w Instytucie Informatyki i Elektroniki.

NOWOŚCI WYDAWNICZE

W okresie od 10 maja do końca czerwca br. nakładem Wydawnictw WSI ukazały się następujące pozycje:

- ☐ materiały konferencyjne VIII Sympozjum *Regional Glaciotectonic of Western Poland* – nakład 350 egz.,
- ☐ materiały konferencyjne *Uniwersalny system korekcyjno-stabilizacyjny DERO do operacyjnego leczenia kręgosłupa* – 400 egz.,
- ☐ *Przegląd prac badawczych w 1994 r.* – 250 egz.,
- ☐ *Discussiones Mathematicae - Graph Theory*, Vol. 15, No 1 – 270 egz.,
- ☐ *Discussiones Mathematicae - Differential Inclusions*, Vol. 15, No 1 – 270 egz.,
- ☐ materiały konferencyjne *Elektrotechnika prądów niesinusoidalnych* – 100 egz.,
- ☐ *Album wycinków prasowych - 1994* – 50 egz.,
- ☐ *Applied Mathematics and Computer Science*, Vol. 5, No 2 – 250 egz.

Zawiadamiamy, że Pani inż. Lucyna Chomicz,
pracująca od pierwszego numeru przy redakcji Biuletynu Informacyjnego – zmieniła nazwisko i obecnie nazywa się Andrzejewska,
zupełnie tak samo jak absolwent Wydziału Elektrycznego, Pan mgr inż. Paweł Andrzejewski.
Serdecznie gratulujemy oraz życzymy wiele szczęścia!

Współpracownicy